

POT

Glasilo župnij Polhov Gradec in Črni Urh

P
r
i
l
i
m
a
l
i
t
r
a
v
e
n

2
0
2
0

l
e
t
n
i
k

XXVIII

Krščeni in poslani

Velika noč prinaša spodbudo vere v galilejskega tesarjevega »sina«, ki mu je bilo ime Jezus in je umrl in vstal v Jeruzalemu »pod Poncijem Pilatom«.

Premagal je smrt, povzpel se je iz pekla, a on se kljub temu vztrajno in z nerazložljivo zadržanostjo prikazuje kot mimoidoči. Stopil je mednje. K apostolom pride z neverjetno domačnostjo, ki preseneti bolj od vsakega fantastičnega prikazovanja. Bil je preprosto tam. Rekel jim je: »Mir z vami,« kar je tako, kot bi rekel: »Dober dan.« Lomil je kruh, jedel je ribe na žaru, kosil skupaj z njimi. Sveto pismo je razlagal kot nekdo, ki pri mizi pripoveduje zgodbo, ki se mu je navadno pripetila. In namesto, da bi jim pokazal svojo moč, jim je pokazal svoje rane. Pri običajnih čudežih rane izginejo; tukaj ostanejo za večno.

Navsezadnje obstaja nekaj boljšega kot delati neverjetne stvari od znotraj. Jezus hoče biti ves čas, tudi po vstajenju, preprosto človeški in že samo to je dovolj, da dokaže, da je Bog, kajti zadnje, kar si želi preprost človek, je biti samo človeški; prej bi naredil vse, da bi bil kakor Bog.

Utrinek Božje besede

Kajti glej, ustvaril bom novo nebo in novo zemljo, prejšnje reči ne bodo več prihajale v spomin, ne bodo več prišle do srca. Da, veselite in radujte se na veke tega, kar bom ustvaril; kajti glej, ustvaril bom Jeruzalem za radost, njegovo ljudstvo za veselje.

(Iz, 65, 17–18)

Korona

Moja ljuba korona. Vsi smo zaposleni s tem, kako bi se te znebili. Sprašujem se, zakaj si prišla. Prepričana sem, da izziv ne pride kar tako. Prišla si, da nam nekaj pokažeš.

Prišla si nas poučit. Prišla, da nam odpreš oči, kjer smo se odločili, da jih zapremo. Da nas zbudiš, ker sami tega ne storimo. Tokrat si prišla na ves svet, ker je globalno nekaj narobe. Torej, po kaj si prišla, korona? Mogoče ... Da ustavimo noro kulturo nakupovanja in uživanja. Ni naključje, da se je začelo na Kitajskem. Nenadoma se je zdelo nemogoče preživeti brez Eliexpressa. Mogoče ... Da bi razumeli, da za srečo ni treba polniti potnega lista z žigi. Lahko potujemo po naši čudoviti deželi. Mogoče ... Da bi ustavili noro dirkanje v življenju. Se osamili in pogledali vase ter razumeli, da izolirati se še ne pomeni, da smo sami. Da bi se naučili, da je biti sam s seboj velika stvar. Da se ponovno povežemo v družini in z Bogom, da skupaj molimo. Mogoče ... Da bi se naučili sodelovati in prevzeti osebno odgovornost. Da bi se naučili ne žaliti drugih. Da bi spoznali, da ne razvijamo bojno orožje, ampak skupaj najdemo zdravilo za bolezen. Mogoče ... Da se naučimo osvobajati, naučiti se biti eno. Da prekličemo polete, načrte, konference in dogodke. Da razumemo: Svet se vrti naprej. Življenje gre naprej. Mogoče ... Gre za spreminjanje vzorcev, navad, potreb. Da lahko izberemo nekaj novega, česar nismo vedeli, da želimo ali zmoremo. Mogoče ... Hvala, moja draga korona, za vse lekcije. Razumeli smo. Zdaj si povabljena, da odideš.

Dorit Geshel. CBT terapevtka, zvezek in predstavitev konference »Tako želim«. Osebni trener in inštruktor v skupinskih

delavnicah. Izrael. (Iz španščine prevedla Marjana Korošec.)

V teh dneh ne testirajo samo tistih, ki kažejo simptome bolezni korona virusa. Vsi smo na neke vrste testu. Vse bolj se zavedamo, kako krhki smo in ranljivi, da ni nič samoumevno in samo po sebi nujno. Velik test, še posebej za nas, ki živimo v razvitem svetu, ko smo bili vajeni, da je vse takoj pri roki. Sovražimo dolge čakalne vrste. Za mnoge je izolacija neke vrste dolga čakalna vrsta in vsi smo že nestrpni, kdaj bo to mimo. Morda se nam zazdi, da nas je še Bog postavil v dolgo čakalno vrsto, da mu ni mar, da je morda celo šel mimo.

Po drugi strani pa globoko v sebi čutimo, kako milosten je lahko postni čas. Mar ni post neke vrste čakanje in test naše odpornosti na viruse zla. Bolj znamo ceniti stvari in svet okoli sebe. Vedno bolj se zavedamo ranljivosti starejših, revnih in obrobnih. Bolj cenimo delo zdravstvenega osebja, prostovoljcev in morda celo politikov. In ko nič več ni samoumevno in na dosegu rok, lahko vstopimo v post, v čakanje, v potovanje k sebi. Vajeni smo bili premagovati dolge razdalje med kontinenti, atrakcijami in dolgimi policami veleblagovnic, težko pa smo našli pot do sebe, do tega, kar je resnično pomembno v življenju.

Ena od najboljših nalog, ki so jih otroci v šoli dobili preko povezav na daljavo, je po mojem ta, da so doma v lončke posadili semena. Pišejo dnevnik, kaj se s tem semenom vsak dan dogaja. Čakanje pomeni zorenje. Bog ni šel mimo in ni pozabil na nas. Omogočil nam je čas izolacije, čas za pot do sebe. Da bi dozoreli za veliko noč.

Tako bomo v prihodnosti morda na ta čas gledali kot na dragocen, milostni čas, ko smo se zavedali svoje majhnosti in umrlji-

vosti. Ko smo začeli bolj ceniti svet in ljudi okrog sebe. Čas, ko smo postavili stvari v življenju na pravo mesto. Čas, ko nas je Bog naučil čakati. Kajti Bog vedno pride ob pravem času. Postavi nas v čakalno vrsto, da bi dozoreli, da ne bi bili ne prezgodnji ne prepozni. Zgodnji sad lahko poze-

be, pozni pa izgubi sočnost in se posuši. Odprimo srca Božji milosti v tem velikem tednu, da se bomo veselili vstajenja našega Gospoda in da bomo ravno pravšnji čas dozoreli za sadove večnega življenja.

Bogdan Oražem, župnik

Ker se je vse tako dobro izšlo

Opomba: Ta prispevek sem napisal pred skoraj poldrugim mesecem, ko nismo niti približno slutili, kaj se bo v velikonočnem času dogajalo po svetu. Razmišljanje naj nam v tem času da upanja, moči in vere. Da verjamemo, da se bo vse dobro izšlo.

Pokojni innsbruški škof Reinhold Stecher, velik človek, tudi odličen pisec in slikar, je napisal številne čudovite knjige. V knjigi velikonočnih misli, ki bi jo v prevodu naslovili s »Petje se razlega čez Zemljo«, pripoveduje zgodbo iz dni, ko je poučeval verouk v odmaknjenih tirolskih gorskih vaseh. V vaški šoli z le enim razredom in z učenci vseh starosti je dolgo razlagal zgodbo Jezusovega trpljenja in vstajenja. Na koncu je učence vprašal, kaj jim je bilo pri njegovi razlagi najbolj všeč. In osemletni fantek je dejal: »Da se je vse tako dobro izšlo.«

Res, vse se je dobro izšlo. Izšlo tako, kot so napovedovali preroki, izšlo tako, kot je dejal Jezus sam, izšlo tako, kot poje cerkvena pesem »Vstal je, kakor je rekel, tretji dan«. Ob zadnji večerji je bilo v zraku čutiti napestost, na veliki petek je kazalo obupno slabo, vsakdo bi po križanju lahko izgubil vse upanje. Bil je tudi veliko strahu, učenci so se zaklenili v dvorano, drugi so zapuščali Jeruzalem, saj tam »ni bilo nič več«. A prišel je tretji dan in vstajenjsko jutro in nato še srečanje dveh učencev z Jezusom na poti v Emavs. Res, vse se je tako dobro izšlo. Za

tiste, ki so verjeli, neomajno verjeli. Celo za nejevernega Tomaža. Kristus je vstal in živi.

Reinhold Stecher v svoji knjigi razmišlja prav o srečnem koncu. Pravi, kako otroci želijo srečen razplet (npr. pri pravljičah), zmagobrega, »da se vse tako dobro izide«, da otroci pravzaprav pričakujejo, da bo konec dober. In tu se lahko vprašamo, zakaj je pri odraslih takega pričakovanja malo, premalo (morda tudi na osnovi izkušenj). Včasih se kar sramujemo srečnega zaključka, tudi knjige ali filmi, ki se srečno končajo, dostikrat štejejo za »dolgočasne«, »klasične«, »šablonske«. Je morda naša vera v dobro, naravnost za rešitev, vztrajnost – prešibka? Morda sami ne vložimo dovolj truda, da bi stvari šle proti srečnemu koncu?

Velika noč je odlična spodbuda, da skozi zgodbo Jezusovega trpljenja in vstajenja okrepimo svojo vero, vztrajnost, da skozi velikonočno tridnevje ohranimo upanje, ga utrdimo, da postane neomajno, dokažemo samim sebi, da se ob prvih težavah ne »zaklenemo v dvorano zadnje večerje« ali »zapustimo Jeruzalem«. Ne, ostanemo sredi dogajanja, se dejavno vključimo vanj, prinašamo upanje tudi tistim, ki ga izgublajo. Nazadnje bodo prav tisti, ki verjamejo, tudi tisti, ki bodo prinesli veselo novico, ki bodo tekli od groba in sporočili, da je prazen; ki bodo povedali, da se je »vse tako dobro izšlo«.

Marjan Bradeško

Nismo človeki. Ljudje smo.

V času preizkušnje, ki jo doživljamo z izbruhom novega koronavirusa, je vsak od nas postavljen pred številne razmisleke in odločitve. Vsak je soočen s težkimi poročili in nad sabo čutimo vse večji pritisk ure, ki odštevava čas. Hladni prsti stiske pritisnejo, zlasti ko se ozremo po naših bližnjih, čeprav smo lahko hvaležni, da pri nas kljub vsemu ni tako hudo, kot je v Italiji, Španiji ali v ZDA (v času, ko to pišem). Čeprav smo jih navajeni slišati vsak dan in jih razumemo ter so osnova naše vere, se misli o minljivosti zdaj čutijo drugače; bližje so tudi mlajšim in zdravim. Vse to so okoliščine, na katere nimamo vpliva, pa je vendar v njih treba sprejeti odločitve.

Pred mano so pomembne stvari, o katerih odločam. Kot samozaposleni delavec se moram prilagoditi razmeram na trgu in se pripraviti na obdobje suhih krav, hkrati pa ostati v delovni kondiciji. Kot oče treh otrok moram poskrbeti, da se njihovo šolanje nadaljuje tudi doma in da se njihovo otroštvo nadaljuje karseda neprizadeto. Kot mož moram ostati opora ženi in z njo sodelovati, da naju popolnoma ne ovije tesen plašč skrbi, utrujenosti in nemoči ali pa da ne podleževa skušnjavi brezbriznosti ali nevednosti (češ, saj je vse to prenapihnjeno oziroma se tako ali tako ne da nič narediti). Pa sem še sin, sem prijatelj, sem še marsikaj ... Bojim se, da v vsem tem prepoznavam najprej svoje omejitve, šele potem morebitne poti do rešitev.

Kaj pa kot katolik? Pa ravno v času pred veliko nočjo, ko je verski del človeka naravnano po obredih in postu, ki nas spodbuja k nahajanju miru v sebi, kjer se naj pripravimo na pričevanje o največji skrivnosti. Brez skupnih obredov, brez samoumevnih zakramentov, brez znanega in zanesljivega ritma v znanem in zanesljivem okolju ...

Moj redovni sobrat, moder človek, pravi: *“Ravno sedaj: utihni in poslušaj.”* Ravno sedaj si vzemi deset minut in zategni vajeti vsem skrbem, informacijam, predvidevanjem, dolžnostim in jih utišaj; umiri se z molitvijo in poslušaj. Božjo besedo, ki si jo tolikokrat slišal, zdaj poslušaj. Bog govori o ljubezni do bližnjega, Bog nas nagovarja z ljubeznijo do bližnjega.

Skozi topotanje strahu, piskanje negotovosti in šum utrujenosti lahko drug drugemu pošljemo jasen zven človeške naklonjenosti. Ne moremo vsi medicinsko oskrbeti bolnih, ne moremo vsi odkrivati cepiva v laboratorijih, ne more vsak opravljati drugih zelo pomembnih poklicev v tem času – lahko pa drug drugega bodrimo, se poslušamo in skupaj iščemo odločitve. Že s tem v izhodišču poskrbimo, da bodo odločitve boljše. In to je že spodbuden znak. Tehnologija nam omogoča čudovita orodja, s katerimi lahko blažimo pomanjkanje obiskov. Naša lokalna uprava omogoča, da lahko pomagamo tistim, ki sedaj potrebujejo oporo (nakup živil, zdravil, druga pomoč pri oskrbi). Naša Cerkev omogoča, da nas umanjkanje skupnih obredov v cerkvah ne odriva od Njega. Naša skupnost je velika in močna, če se odločimo, da jo bomo tako delali in ohranjali. Iz naklonjenosti do bližnjega raste skupnost in v skupnosti nismo samo človek ob človeku. Smo ljudje.

Roman Vučajnik, vitez malteškega reda

Poslanica svetega očeta Frančiška za 35. svetovni dan mladih 2020

»Mladenič, rečem ti: 'Vstani!'« (Lk 7,14)

Prvi del

Dragi mladi, oktobra 2018 je Cerkev s škofovsko sinodo o mladih, veri in razločevanju poklicanosti začela razmišljati

o vašem mestu v današnjem svetu, vašem iskanju smisla in namena življenja in o vašem odnosu z Bogom. Januarja 2019 sem se srečal s stotisoči vaših vrstnikov s celega sveta, ki so se zbrali v Panami na svetovnem dnevu mladih. Takšni dogodki – sinoda in svetovni dan mladih – izražajo temeljno razsežnost Cerkve: dejstvo, da »hodimo skupaj«.

Vsakič, ko na tem potovanju dosežemo pomemben mejnik, nas Bog in življenje izzoveta, da začnemo nanovo. V tem steni mladi strokovnjaki. Radi potujete, odkrivате nove kraje in ljudi ter pridobivate nove izkušnje. Prav zato sem za cilj našega prihodnjega svetovnega romanja, ki bo leta 2022, izbral Lizbono, glavno mesto Portugalske. V 15. in 16. stoletju so mnogi mladi, med katerimi je bilo veliko misijonarjev, iz Lizbone odšli v neznane dežele, da bi delili svojo izkušnjo Jezusa z drugimi ljudstvi in narodi. Tema lizbonskega dneva mladih bo: »Marija je vstala in se v naglici odpravila« (Lk 1,39). Ti dve vmesni leti hočem z vami premišljevali dve drugi svetopisemski besedili. V letu 2020: »Mladenič, rečem ti: 'Vstani!'« (Lk 7,14) in v letu 2021: «Vstani! Izvolil sem te za pričo tega, kar si videl» (prim. Apd 26,16).

Kot lahko vidite, se isti glagol »vstani« pojavi v vseh treh besedilih. Ta izraz pomeni tudi vstajenje, prebujenje v novo življenje. Ta glagol se pogosto pojavlja v spodbudi Christus Vivit (Kristus živi), ki sem vam jo namenil po sinodi leta 2018. To vam Cerkev skupaj s sklepnim dokumentom ponuja kot svetilko, ki naj razsvetli vašo življenjsko pot. Iskreno upam, da bo pot, ki nas bo vodila v Lizbono, sovpadala z velikim naporom vse Cerkve, da bi zaživel v skladu s tema dvema dokumentoma in da bosta usmerjala poslanstvo tistih, ki se posvečajo pastoralnemu delu z mladimi.

Sedaj pa se obrnimo k letošnji temi: »Mla-

denič, rečem ti: Vstani!« (prim. Lk 7,14). To vrstico evangelija sem omenil v Christus Vivit: »Če si izgubil notranjo moč, sanje, navdušenje, upanje in velikodušnost, stopa pred tebe Jezus, kakor je stopil pred mrtvega sina vdove, in Gospod ti z vso svojo močjo Vstalega kliče: 'Mladenič, rečem ti: 'Vstani!'« (št. 20).

Ta odlomek iz Svetega pisma nam pove, kako je Jezus ob vstopu v Nain v Galileji naletel na pogrebni spreved z mladeničem, ki je bil edini sin matere vdove. Jezus, ki ga je prizadela ženina srce parajoča žalost, je njenega sina čudežno obudil v življenje. Čudež se je zgodil po nizu besed in kretenj: »Ko jo je Gospod zagledal, se mu je zasmilila in ji je rekel: 'Ne jokaj!' Pristopil je in se dotaknil nosil. Tisti, ki so nosili mrtvega, so se ustavili ...« (Lk 7,13–14). Vzemimo si trenutek in premislimo te Gospodove besede in kretnje.

Sposobnost videti bolečino in smrt

Jezus pozorno gleda ta pogrebni spreved. Sredi množice razloči obraz žene v veliki bolečini. Njegova sposobnost videti rodi srečanje, vir novega življenja. Treba je le malo besed.

Kakšen je moj pogled? Kadar gledam stvari, jih gledam pozorno ali pa na hitro – tako kot preletim na tisoče fotografij ali družabnih profilov na svojem mobilniku? Kako pogosto smo očitvidci dogodkov, ne da bi jih kdaj zares doživeli. Včasih je naša prva reakcija, da fotografiramo z mobilnikom, ne da bi se sploh potrudili pogledati v oči vpletenih oseb.

Povsod okrog sebe, včasih pa tudi znotraj sebe, lahko vidimo prizore smrti: fizične, duhovne, čustvene, socialne. Jih v resnici opazimo ali samo pustimo, da se zgodijo? Ali lahko karkoli storimo, da bi obnovili življenje?

Mislím tudi na vse tiste negativne situacije, ki jih doživljajo ljudje vaših let. Nekateri

stavijo vse na sedanji trenutek in tvegajo svoja lastna življenja v ekstremnih izkušnjah. Drugi so »mrtvi«, ker čutijo brezup. Neko dekle mi je reklo: »Med svojimi prijatelji vidim manj želje, da bi se kam vključili, manj poguma, da bi vstali.« Na žalost se depresija širi tudi med mladimi in v nekaterih primerih vodi celo v skušnjavo, da bi si vzeli življenje. V koliko primerih vlada apatija, saj se ljudje pogreznejo v brezno trpljenja in obžalovanja! Koliko mladih joče, ne da bi kdo slišal njihovo prošnjo! Namesto tega srečujejo poglede raztresenosti in brezbriznosti s strani ljudi, ki hočejo uživati svojo "uro sreče", ne da bi jih brigalo za kogarkoli ali karkoli drugega.

Drugi životarijo na površini. Mislijo sicer, da živijo, v resnici pa so notranje mrtvi (prim. Raz 3,1). Mogoče je, da človek pri dvajsetih svoje življenje živi v negativni smeri, ki ni vredna življenjskega dostojanstva. Vse je omejeno na »uživanje« in iskanje kančka zadovoljitve: minuto zabave, nekaj bežnih trenutkov pozornosti in naklonjenosti drugih ... Kaj šele vedno bolj rastoči digitalni narcisizem, ki prizadene tako mlade kot odrasle. Mnogi živijo tako. Nekateri so se prepustili materializmu tistih, ki se brigajo samo za to, da služijo denar in lahkotno živijo, kot da je to edini namen življenja. Na dolgi rok bo to neizogibno vodilo v občutje nesreče, apatijo in zdolgočaseno življenje z naraščajočo frustracijo.

Negativne vedenjske drže so lahko tudi posledica osebne polomije, ko se zdi, da nekaj, kar nam je bilo dragoceno, nekaj, za kar smo se zavzemali, ne deluje več ali ne daje zaželenih rezultatov. To se lahko zgodi na šolskem področju ali pri prizadevanju na športnem in umetnostnem področju ... Konec »sanj« nas lahko napolni z občutkom smrti. Toda neuspehi so del življenja vsakega človeškega bitja; včasih se izkažejo kot milost. Ni tako redko, da se nekaj, za kar smo misli-

li, da nas bo osrečilo, izkaže kot utvara, kot idol. Idoli nam vzamejo vse, zaslužnijo nas, v zameno pa nam ničesar ne dajo. Na koncu se zrušijo in za seboj pustijo samo prah in dim. Če neuspeh prispeva k temu, da se naši idoli zrušijo, je to dobra stvar, ne glede na to, koliko trpljenja prinaša.

Lahko bi opisali še več fizičnih in moralnih smrti, ki lahko doletijo mladega človeka, na primer: zasvojenost, kriminal, revščina ali resna bolezen. Toda, prepuščam vam, da presodite in spoznate, kaj se je v tem času ali v preteklosti za vas ali za nekoga, ki vam je blizu, izkazalo kot »smrtonosno«. Obenem pa upoštevajte, da je bil mladenič v evangeliju resnično mrtev, a je lahko zaživel, ker ga je videl Nekdo, ki je hotel, da živi. Enako se lahko zgodi tudi nam – danes in vsak dan.

Imeti sočutje

Sveto pismo pogosto govori o občutjih, ki so jih imeli tisti, ki so dovolili, da se jih je »v drobovju« dotaknila bolečina drugih. Jezus v svoji ganjenosti postane del življenja drugega. Njegovo bolečino vzame za svojo. Žalost matere je postala njegova žalost. Mladeničeva smrt je postala njegova smrt. Vi, mladi, vedno znova kažete, da ste sposobni sočutja. Dovolj se je spomniti samo na vse vas, ki ste velikodušno ponudili pomoč, kadar so to zahtevale razmere. Nobena nesreča, potres ali poplava ne mine, ne da bi mladi prostovoljci priskočili na pomoč. Obširno vključevanje mladih, vključenih v varstvo okolja, prav tako pričuje o vaši sposobnosti, da slišite krik zemlje.

Dragi mladi, ne pustite, da bi vam ugrabili to rahločutnost! Vedno bodite pozorni na prošnje tistih, ki trpijo; naj vas ganejo tisti, ki jočejo in umirajo v današnjem svetu! »Določene resničnosti življenja vidimo samo z očmi, očiščenimi s solzami« (Kristus živi, 76). Če boste znali jokati s tistimi, ki jočejo, boste našli resnično srečo. Toliko

vaših vrstnikov živi v slabih razmerah in so žrtve nasilja ter preganjanja. Naj njihove rane postanejo vaše. Tako boste prinašali upanje v ta svet. Svojemu bratu, svoji sestri boste lahko rekli: »Vstani, nisi sam/-a,« in tako jim boste pomagali, da bodo spoznali, da nas Bog Oče ljubi, da nam Jezus ponuja svojo roko zato, da bi nas dvignil.

Prevedla: s. Mihaela Bizjak, pregledali in uredili: Katoliška mladina, s. Magda Burger

Utrip župnije

6. januar 2020

Na svete Tri kralje so koledniki pri večerni sveti maši, ki jo je daroval dekan Mirko Simončič, položili darove v naše župnijske jaslice. Ta sveta maša je bila še posebno slovesna, ker je prav ta dan naš diakon Samo Športa praznoval abrahama. Za petdesetletnico smo mu podarili albo in štolo, za katero so pogradske klekljarice naklekljale čipke. To sta izročila Ivanka in Ciril Kozjek, oblečena v pogradsko nošo. Poleg tega pa smo mu dali tudi ležalnik, katerega so mu prinesli mladi fantje naravnost v prezbitarij, med tem pa so mu Vešče zapele pesem Blagoslovi naj te Gospod. Med sveto mašo je pel pevski zbor Gregor Rihar. Samu je v imenu župnije voščil Marjan Bradeško. Po sveti maši pa mu je vsak lahko segel v roko. Ko smo zapuščali cerkev, so na mlaju pred cerkvijo zasvetile lučke; na razsvetljeni tabli je pisalo Samo – Abraham. Med prižigom lučk je pel moški pevski zbor TD Briše. Vsi smo bili povabljeni v zgornje prostore župnišča, ker je bila pogostitev, priložnost za klepet in ogled fotografij vse od leta 2003, ko Samo Športa zahaja v Polhov Gradec.

18. januar 2020

Pri misijonsko-karitativni skupini je bil gost Janez Krmelj, ki je te dni prišel na enomesečni obisk. Poleg njega pa je bila tudi

Malgašinja Tina, ki sedaj živi Pri Jevc, kjer je poročena z Janezovim nečakom Danijelom.

19. januar 2020

Sončno nedeljo po prazniku sv. Antona je monsignor Franci Petrič blagoslovil obnovljena (delavnica Kavčič iz Šentjošta) stranska oltarja v cerkvi sv. Jurija. Veliko nas je prišlo na Praproče to toplo nedeljo, ki ni bila prav nič zimska. Tukaj smo lahko kupili suhe mesnine, ki jih že vrsto let pripravljajo domačini, da imajo sredstva za obnavljanje njihove podružnice.

29. januar 2020

V stoprvem letu je umrl Janez Setnikar, Kozjekov iz Setnice, ki je bil najstarejši Pograjec.

1. februar 2020

Tradicionalnega smučarskega romanja na Višarje se je udeležilo okrog štirideset Pograjcev.

2. februar 2020

Pri drugi sveti maši na svečnico je v Polhovem Gradcu prepeval otroški pevski zbor Višajčki. V Črnem Vrhu pa je bilo to nedeljo po maši še srečanje z našim misijonarjem Janezom Krmeljcem.

4. februar 2020

Dan po prazniku sv. Blaža smo se med sveto mašo priporočali k temu svetniku za naše dušno in telesno zdravje. Prejeli smo tudi Blažev blagoslov.

7. februar 2020

Zvečer pred kulturnim praznikom je Dramska družba Neptun v Kulturnem domu Jakoba Trobca v počastitev tega praznika predvajala prvi slovenski (nemi in črnobeli) celovečerni film V kraljestvu Zlatoroga. Režiser tega filma, ki je nastal 1931, je bil planinec Janko Ravnik. Naš domačin iz

Babne Gore, zgodovinar dr. Peter Mikša, nam je pred predvajanjem filma spregovoril o gorništvu in Turistovskem klubu Skala, ki je deloval od 1921. V njem so bili zavedni Slovenci. Bil pa je pritisk, da bi se priključili italijanskim planincem, zato med drugo vojno to planinsko društvo razpade.

15. februar 2020

V Kulturnem domu Jakoba Trobca smo se poslovili od Janeza Krmelja, ki se je vrnil na Madagaskar. Bila kratka predstavitev vrtca, ki je na novo zaživel na njegovem misijonu s pomočjo laične misijonarke Katje Ravnik in tudi nas Pograjcev, ki smo že lani in tudi letos darovali za ta namen. Med prikazom fotografij in predstavitev misijona dveh mladih deklet, ki sta pomagali Katji, je prepeval dekliški pevski zbor Vešče.

16. do 19. februar 2020

Okrog petnajst mladih je skupaj z župnikom Bogdanom odšlo na Višarje, kjer so se naužili duhovne hrane in tudi lepote zasneženih gora.

Februar 2020

Zadnja dva tedna v februarju je bilo nam, Brišanom, naklonjeno vreme, da smo prekrili streho na naši podružnici svetih Treh kraljev in odstranili omet. Ta sedaj čaka na boljše čase, ko bomo lahko delali, da bo cerkev dobila novo fasado.

24. februar 2020

Letošnji praznik svetega Matija je bil topel in brez snega (v tej zimi se je samo pokazal). Vemo pa, da pravi pregovor: Svet Matija led razbija, če ga ni, ga pa naredi.

26. februar 2020

Lepo je bila obiskana sveta maša na pepelnično sredo. Takrat nisem tako doumela besed, ki jih je nad mano izrekel duhovnik: »Pomni človek, da si prah in da se v

prah povrneš.« Preko televizijskih ekranov smo že spremljali dogajanje na Kitajskem, kjer se je v decembru 2019 pojavila bolezen COVID-19 (korona virus). Preslišala sem tudi, da so bili prvi okuženi že v Italiji. Danes, ko to pišem, mi besede, izrečene na pepelnično sredo, sežejo do dna moje duše. Vidim, da je pomemben današnji dan – kako ga preživim, da poskrbim za svoje bližnje in zase (če je v moji moči). To je vse, kar jaz lahko naredim, da upoštevam navodila tistih, ki bolj razumejo nastalo situacijo. Ko to storim, lahko vse skupaj izročim v Božje roke.

1. marec 2020

Prvo postno nedeljo smo križev pot oblikovali sodelavci župnijskega pastoralnega sveta. Ta je bil zaradi dežja v cerkvi. Otroci so ob obisku križevega pota izpulili trnje iz Jezusove krone in ga položili pod križ v prezbitariju. V letošnjem postu pa ti zbirajo sredstva za nakup majic za malgaške otroke. Za vsak darovan evro nalepijo nalepko na majico njihovega razreda, ki je na panoju v cerkvi. Po tej molitvi smo imeli člani ŽPS srečanje v župnišču, kjer smo se pogovarjali tudi o bližajočih volitvah novih članov ŽPS, ki so sedaj predstavljene zaradi korona virusa.

8. marec 2020

To nedeljo smo se še udeležili nedeljske svete maše in križevega pota na Kalvarijo, ki so ga oblikovali birmanci.

13. marec 2020

V Sloveniji smo ta tretji postni petek imeli zadnjo sveto mašo v naših cerkvah. Cerkev so zaprli, da obvarujemo sebe in bližnje pred to nevarno boleznijo.

14. marec 2020

Življenje se je ustavilo – ne hodimo v cerkev, v šolo, na izlete, zaprte so meje, ne

letijo potniška letala, ne vozijo avtobusi, vlaki, odprte so le manjše živilske trgovine (so dobro založene), nekateri ne hodimo v službe ... Občutek pa imam, da se je v vseh nas vzbudil občutek solidarnosti. Topli marčevski dnevi in prebujajoča se narava nam pomaga, da lažje prenašamo dneve, ki jih preživljamo doma – zaposlimo se z delom okrog hiše in na kmetijah. Nekateri imamo to možnost, da lahko službene obveznosti delamo od doma, tudi otroci se učijo preko internetnih povezav. Na Radiu Ognjišče lahko spremljamo svete maše in molitve. Prav tako je vsako nedeljo ob desetih sveta maša po televiziji. Res veliko je možnosti, da molimo. Naš župnik Bogdan vsak dan opravi sveto mašo za namen, ki je darovan in vse župljane. Zvonovi tudi še zvonijo in nas vabijo k molitvi, za bolne, osamljene in tiste, ki skrbijo za nas: zdravnike, medicinske sestre, strežnike v domovih, razne prostovoljce, prodajalke, kmete, smetarje, duhovnike, policiste, vojake. Nekateri morajo delati, da življenje teče – zaupam, da ti po najboljših močeh rešujejo nastalo situacijo.

27. marec 2020

Za nami je bil hladni teden – tudi slišimo, da je v Sloveniji že okrog šeststo okuženih z virusom. Ta petkov večer sem čutila, da je prišla toplina, novo upanje med nas. Preko radia ali spleta smo lahko spremljali papeža Frančiška, ko je iz Rima podelil blagoslov mestu Rimu in svetu.

29. marec 2020

Stara navada je, da se križi na tiho nedeljo zakrijejo. Večina stisk in trpljenja osamljenih, bolnih in njihovih domačih nam je zakrita – vsak od teh, od nas trpi sam in podoživlja to Jezusovo trpljenje na križu.

Verjamem, da nas Bog ni zapustil. Sveta Marija, prosi za nas.

Jelka Koprivec

Družinski veroučni kotichek

Kaj pomeni, da se od Jezusa učimo moliti? To pomeni, da z molitvijo vstopimo v njegovo **brezmejno zaupanje**, da se pridružimo njegovi molitvi in dopustimo, da nas On korak za korakom vodi k Očetu.

Učenci, ki so živeli v občestvu z Jezusom, so se učili moliti s poslušanjem in s posnemanjem Jezusa, katerega celotno življenje je bila molitev. Kakor Jezus tako so se morali tudi učenci boriti za čisto srce, dati vse za prihod božjega kraljestva, odpustčati svojim sovražnikom, zaupati Bogu do smelosti in postavljati ljubezen do njega nad vse. S tem zgledom podaritve je Jezus vabil svoje učence, naj Bogu Vsemogočnemu rečejo Aba, dragi Očka. Ko molimo v Jezusovem duhu, zlasti očenaš, hodimo nekako v Jezusovih čevljih in smemo biti prepričani, da zagotovo pridemo v Očetovo srce.

Vse misli so iz Katekizma za mlade, »Youcat«
Ta mesec, ko imamo več priložnosti, da skupaj molimo, razmišljajmo in se pogovarjamo:

Kako bomo preživeli to nekako drugačno, a v bistvu enako veliko noč.

Čemu se bomo odpovedali? Kaj nam bo pa doprineslo?

Skupaj molimo križev pot.

Veliko spodbud za duhovno rast vaših otrok lahko najdete na internetu: <http://portal.pridi.com/>

Veroučne iskricke

Pri verouku se pogovarjajo o Jezusovih čudežih. Katehistinja vpraša: »Koga je Jezus ozdravil?«

Veroučenka odgovori: »Gobarja«. (2. razred)

Nedeljski evangeliji v aprilu

5. aprila – Cvetna nedelja

Mt 21,1–11 – Kristusov pasijon

Ob šesti uri pa se je po vsej zemlji stemnilo do devete ure. Okrog devete ure je Jezus zavpil z močnim glasom: »Eli, Eli, lemá sabahtáni!« to je: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!«

12. aprila – Velika noč

Jn 20,1–9

Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, a ne ob povojih, temveč posebej zvit na drugem mestu.

19. aprila – Bela nedelja, nedelja Božjega usmiljenja

Jn 20,19–31

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili,

ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

26. aprila – 3. velikonočna nedelja

Lk 24,13–35

Glej, prav tisti dan, prvi po soboti, sta dva izmed Jezusovih učencev potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. /.../ Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sedel z njima za mizo, je vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril in razlagal Pisma?«

Urniki dogodkov:

- 5. april – cvetna nedelja
- 9. april ob 19^h – VELIKI ČETRTEK – spomin na Jezusovo zadnjo večerjo
- 10. april ob 15^h – molitev križevega pota (molimo sami ali po družinah)
- 19. april ob 19^h – VELIKI PETEK – spomin Jezusove daritve na križu
- 11. april – VELIKA SOBOTA – doma počastimo Kristusa, ki je bil v grob položen

- 11. april ob 19^h – VIGILIJA – najslavnejša maša vseh maš
- 12. april – VELIKA NOČ – praznik Gospodovega vstajenja
- 1. maj – Jožef Delavec
- 1. maj ob 19^h – začetek šmarnic

Obvestila in vabila

Nekaj koristnih spletnih povezav:
Slovenska škofovska konferenca – vse po-

membne informacije o dogajanju v Cerkvi iz prve roke: <https://katoliska-cerkev.si/>
 Spletni portal **Aleteia** – nudi veliko pričevanj in duhovnih spodbud pa tudi pomembnejše novice v dogajanju Cerkve: <https://si.aleteia.org/>

Družinska kateheza za veroučence na domu: <http://portal.pridi.com/>

Portal **Domovina**: <https://www.domovina.si/slovenska-cerkev-je-tudi-v-epidemiji-ob-ljudih-posebne-milosti-tudi-iz-vatika-na/>

Seznam telefonskih števil slovenskih redovnikov in redovnic, ki jih lahko pokličete za **duhovni pogovor**: <http://korus.rkc.si/index.php/content/display/526>

Brezplačen dostop do revije **Magnificat**: dnevna berila, evangelij, mašna besedila, jutranja in večerna molitev, meditacije, življenjepise svetnikov in razmišljanja: <https://si.aleteia.org/2020/03/17/brezplacen-dostop-do-molitvene-revije-magnificat/>

Za veliki petek ali veliko soboto priporočamo tudi **Škofjeloški pasijon** na tej povezavi: <https://4d.rtvsllo.si/arhiv/skofjeloski-pasijon/32226065>

Za poslušanje krščanske glasbe v iskalnik lahko vpišete "slavilne pesmi" ali "Taize music", ime najljubše skupine ipd.

Cvetna nedelja

Ob 10^h bom v župnijski cerkvi na daleč blagoslovil zelenje. Zazvonili bodo zvonovi v cerkvah po župniji. Vabljeni ste, da v času zvonjenja stopite na balkon z butaricami in zelenjem v roki v pozdrav Kristusu, ki mu v tem tako posebnem velikem tednu odpiramo vrata naših stanovanj in src. Naj bo to tudi znamenje naše hvaležnosti in solidarnosti s tistimi, ki se v teh dneh še posebej trudijo in žrtvujejo svoja življenja v boju z pandemijo korona virusa. Vseh tistih, ki se trudijo, da

bi se naše življenje obnovilo in na novo zacvetelo. V njihovem nesebičnem delu lahko na začetku velikega tedna prepoznamo obraz Kristusa, ki prihaja, da nas reši.

Praznovanje velikega tedna

Upoštevajmo **navodila slovenskih škofov**; v tiskani obliki so priloga našega župnijskega glasila.

Oblatov na žalost ne moremo deliti. Lahko pa jih boste prejeli, če bo mogoče, na praznik Svetega Rešnjega Telesa. Upamo, da jih bomo takrat lahko zaužili tudi s hvaležnostjo za odvrnitev hude pandemije.

Češčenje Božjega groba: na veliko soboto povabljeni, da postavite po družinah poseben molitveni kot z znamenjem križa. Vsaka družina zase naj najde primeren čas za molitev in zahvalo Jezusu.

Velikonočna jedila blagoslovite na veliko noč zjutraj. Pred tem lahko v krogu družine naredite tudi kratko procesijo s podobo Vstalega, svečami ... v hiši ali okrog nje, zapojete Alelujo oziroma velikonočno pesem in v veselju zaužijete velikonočna jedila.

Od nas so odšli:

Jernej Plestenjak, Smolnik 1
 Vincenc Železnikar, Polhov Gradec 3
 Milan Košir iz Črnega Vrha 31
 Alojzij Marolt, Selo 6
 Frančiška Kozjek, Setnica 16

Priporočamo jih v molitev!

Oddane maše:

† Maks Rutar; † starši Črneta in Rutar; za zdravje Rutarjevi s Ptuja;
 † starši Gergek – Babič; † Vinko Zdešar;
 † starši Peklaj – Dvor 11;
 † Srečko Pšajd; 24 x † Jernej Plestenjak;
 za srečno vožnjo; 3 x † Vinko Železnikar;
 † Andrej Hribernik; za duše v vicah.

Mašni nameni v aprilu

Svete maše mašujeva z duhovnim pomočnikom g. Blažem na dan, kot je v tabeli, in večinoma ob napisanih urah. Če želite sodelovati na daljavo pri maši po vašem namenu preko socialnih omrežij, me pokličite v župnišče.

1	Tomaž	8 ^h † rod Žagar in Kopač	17	Petek v veliko-	19 ^h
Sr	Tolentinski	18 ^h Č. V. † Ratovševa mama – obletna	Pe	nočni osmini	
2	Frančišek	19 ^h † rodbina Založnik – Jakovi	18	Sobota v veli-	19 ^h † Marijana Osredkar, Setnik
Če	Paolski		So	konočni osmini	– obletna
3	Rihard	19 ^h † Anton in Frančiška Trobec	19	2. velikonočna	7 ^h Za žive in rajne župljane
Pe	škof	– obletna	Ne	– bela nedelja,	8 ³⁰ Č. V. † Andrej in Matej Buh
4	Izidor Sevilski	8 ^h v Dvoru; † Seliškarjeve,		nedelja Božjega	– obletna
So	škof in c.u.	Lovrenc Laznik		usmiljenja	10 ^h † Matevž Trmovec – obletna
		19 ^h † Vinko Železnikar, 30. dan		STANOVSKA ZA MLADINO	
5	Cvetna nedelja	7 ^h za žive in rajne župljane		Da bi kristjani občutili Božje usmiljenje, s katerim	
Ne		8 ³⁰ Č. V. † Stane in Marjeta		nas Bog ljubi in bi bili tudi sami znamenje prave	
		Skopec – obletna		ljubezni v svetu.	
		10 ^h † Andrej Malovrh, Setnik – obletna	20	Teotim, škof in	19 ^h Č. V. † Milan Košir, 30. dan
	STANOVSKA ZA OTROKE		Po	misijonar	
	Da bi bili pozorni do vseh, ki težko prenašajo		21	Anzelm, škof in	19 ^h
	bolezen in osamo.		To	cerkv. učitelj	
6	Irenej iz Srema		22	Hugo, škof v	8 ^h † Ivan in Cilka Nartnik – obl.
Po	Škof, mučenec		Sr	Grenoblu	18 ^h Č. V. † Pečenikovi
7	Janez Krstnik	19 ^h	23	Jurij, mučenec,	19 ^h
To	de la Salle		Če	zavet. Ljubljane	
8	Maksim in	8 ^h † Ana Setnikar, Setnica, obl.	24	Fidelis iz	19 ^h † Jack Yartz – obletna
Sr	Timotej	18 ^h Č. V. † Valentin Jankovec – obletna	Pe	Sigmaringena	
9	Veliki	19 ^h † Janez Janša, Podreber, obl.	25	Marko,	19 ^h † Frančiška Čepon – obletna
Če	četrtak	Č. V. † Praprotnikovi	So	evangelist	
10	Veliki	19 ^h obredi velikega petka	26	3. velikonočna	7 ^h Za žive in rajne župljane
Pe	petek		Ne	nedelja	8 ³⁰ Č. V. † Marija Dolinar – obletna
11	Velika	19 ^h			10 ^h † Marko Gerjolj – obletna
So	sobota			STANOVSKA ZA STARŠE	
12	VELIKA	7 ^h Za žive in rajne župljane		Da bi vsi, ki so podvrženi zasvojenosti, našli	
Ne	NOČ	8 ³⁰ Č. V.	27	Čita, dekla in	
		10 ^h † Gregor Andoljšek – obletna	Po	devica	
	STANOVSKA ZA DORAŠČAJOČE		28	Peter Chanel,	19 ^h
	Da bi iz vere v Kristusovo vstajenje in naše večno		To	duhovnik	
	življenje črpali moč za življenje v času epidemije.		29	Katarina	8 ^h † Janko Škof – obletna
13	Velikonočni	7 ^h † Jožef Dolinar, Briše 14 –	Sr	Sienska, devica	18 ^h Č. V. † starši Raztresen
Po	ponedeljek	obletna	30	Pij V.,	19 ^h † Franc Grbec, P. G. –
		8 ³⁰ Č. V. † Ivana Justin – obletna	Če	papež	obletna
		10 ^h † Pavel Bradeško – obletna			
14	Torek v veliko-	19 ^h			
To	nočni osmini				
15	Sreda v veliko-	8 ^h † starši Cankar, Babna Gora			
Sr	nočni osmini				
16	Četrtek v veli-	19 ^h † Jakob Janša, P. G. –			
Če	konočni osmini	obletna			

Župnija Polhov Gradec, Polhov Gradec 31, 1355 Polhov Gradec
 Župnik: Bogdan Oražem | tel.: 3645-124, 041/578-505
 E-mail: bogdan.orazem@siol.net | http://zupnija-polhov-gradec.rkc.si/
 Prelom in tisk: Grafika Fabjančič | Fotografija na naslovnici: Bedneymages
 Avtorji osebno odgovarjajo za vsebino svojih prispevkov.